

¹⁸ Неофитъ Хилендарски, География, Крагуевацъ, 1835. Априловъ, Болгарскія грамоты, Одеса, 1845, стр. 99.

¹⁹ Раковски, Асенъ 54.

²⁰ Hopf (Bd. 86), 13.

²¹ Визант. хроника, I. с. (1364).

²² Въ 1364 г. цариградскиятъ патриархъ Филотей напомнилъ на българския царъ за светостята на договоритѣ. Miklosich et Müller, Acta patr. I, 453.

²³ Cantacuzenus; III, 362.

²⁴ Енгелъ смѣта, че е умрѣлъ къмъ 1353 г., други — въ 1356 г., а ромънската хроника — въ 1371 г.

²⁵ Това четемъ върху монетитѣ му, които сж доста много. По-новата форма *Страшимиръ* не се срѣща въ никой оригиналенъ изворъ.

²⁶ Reisen des Joh. Schiltberger aus München in Europa, Asien und Afrika vom 1394 bis 1427. Herausg. von K. F. Neumann, München, 1857, 93.

²⁷ Сегашното Босилево при Чазма, а не Калникъ (Рачки, Rad II, 132 забележката).

²⁸ Ср. Engel, 460—463. Дриновъ, Исторически прѣгледъ на Българ. Църква, 101 и сл. Fessler, Gesch. von Ungarn, 2 Ausg. von Ernst Klein, Leipzig, 1868, II, 152.

²⁹ Много ценни сведения за тази експедиция ни дава дневникътъ на казначея Антоний Барбери (Вж. Брунъ, Нѣкоторыя историческыя соображенія по поводу названія Добруджи. Журн. Мин. Нар. Просв., 1877, СХСIII, отд. 2). Въ единъ по-късенъ поетически разказъ на френски (Mon. historiae patriae Script. I, Turin, 1840, стр. 299) срѣщаме много подробности, чиято достовѣрность е съмнителна; тъй напр. въ тази хроника се разправя между другото, какво Иванъ Палѣологъ, плененъ предателски отъ Шишмана, билъ освободенъ отъ Амадея. Крепоститѣ при Цариградъ били Енако-сия при Регионъ (Кючукъ Чекмедже, ср. Кантак., I, 219) и Каловрия при Силиврия (ср. Heerstrasse, 101).

³⁰ Roesler, Rom. Stud. 300—301.

³¹ Голубинскій, 350 и сл.

³² По настояване на Никодима воеводата Владиславъ основалъ Водицкия манастиръ при Мегадия. Водица и съседната Тисмена сж най-старитѣ манастири въ Влашко.

³³ Вж. най-старитѣ грамоти на влашкитѣ князе, дадени у Венелина. Влахо-болг. грамоты (С.П.Б., 1840) стр. 5 и сл.

³⁴ Отъ папското послание до влашката воеводка Клари (Theiner, Mon. Hung. II, 95, 98) личи, че една отъ дъщеритѣ ѝ, Срацимировата съпруга, „imperatrix Bulgariae“ въ 1370 г. все още била католичка; втората „Ancha regina Servie“ била жена на последния Неманичъ — царя Урошъ (Србски поменици, издалъ Новаковичъ, стр. 29).